

Dosarul nr. 2ra-399/19

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (Vl. Craveț)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (Eg. Bejenaru, A. Toderaș, A. Albu)

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Chilat Ion,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva lui Chilat Ion cu privire la încasarea despăgubirii de asigure în ordine de regres și a dobânzii de întârziere, împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de către Chilat Ion, s-a casat parțial hotărârea din 22 februarie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, în partea încasării despăgubirii de asigurare și a dobânzii de întârziere, și s-a emis în această parte o hotărâre nouă de admitere în parte a acțiunii, în rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută

c o n s t a t ă :

La data de 22 martie 2017, AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Chilat Ion cu privire la încasarea despăgubirii de asigure în ordine de regres și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 22 iulie 2015, în r-nul Drochia, s-a produs un accident rutier în rezultatul căruia automobilul de model „Ford Scorpio”, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de către Chilat Ion, a tamponat autovehiculul de model „Mercedes-Benz Vito”, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de către Spinei Adrian.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 180174 din 22 iulie 2015, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Chilat Ion, care la momentul impactului, nu deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă.

A susținut reclamantul că la 11 august 2015, Spinei Adrian, conducătorul autovehiculului de model „Mercedes-Benz Vito”, nr. de înmatriculare XXXXX, deteriorat în accidentul rutier din 22 iulie 2015, s-a adresat cu cerere AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, solicitând acordarea despăgubirii de asigure ce i se cuvine conform legislației în vigoare.

La 06 noiembrie 2015, în baza ordinului nr. 261/fvs din 05 noiembrie 2015, AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, în temeiul art. 33 alin. (3) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de

autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, a achitat lui Spinei Adrian din mijloacele Fondului de Protecție a Victimelor Străzii despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate autovehiculului de model „Mercedes-Benz Vito”, nr. de înmatriculare XXXXX, în sumă totală de 46.762,08 lei.

A reținut că la 12 iulie 2016, a expediat în adresa lui Chilat Ion pretenția nr. 02-1804/16, recepționată de către pârât la 14 iulie 2016, prin care a solicitat achitarea sumei de 46.762,08 lei cu titlu de despăgubire de asigurare achitată lui Spinei Adrian și 1.000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru evaluarea pagubelor, în total 47.762,08 lei, însă suma respectivă nu a fost achitată nici până în prezent.

La fel, reclamantul consideră că pârâtul urmează să-i achite și dobânda de întârziere în mărime de 5.121,68 de lei pentru perioada 22 iulie 2016 – 13 februarie 2017.

În contextul expus, și cu trimitere la prevederile pct. 35 și 36 din Regulamentul privind Fondul de protecție a victimelor străzii, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 19/11 din 09 aprilie 2009, a cerut AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” încasarea în ordine de regres din contul lui Ion Chilat în beneficiul său suma de 47.762,08 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, 5.121,68 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 22 iulie 2016 – 13 februarie 2017, precum și 2.500 de lei cheltuieli de asistență juridică și 1.586,51 de lei taxa de stat.

Prin hotărârea din 22 februarie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, acțiunea a fost admisă integral și s-a încasat din contul lui Ion Chilat în beneficiul AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” în ordine de regres suma de 47.762,08 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, 5.121,68 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 22 iulie 2016 – 13 februarie 2017, precum și 2.500 de lei cheltuieli de asistență juridică și 1.586,51 de lei taxa de stat.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 22 iulie 2015, Chilat Ion, conducând automobilul de model „Ford Scorpio” nr. de înmatriculare XXXXX, în s. Popeștii de Jos, r-nul Drochia, ajungând la intersecția drumurilor de semnificație, nu a cedat trecerea mijlocului de transport de model „Mercedes-Benz Vito”, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de către Spinei Adrian, în rezultatul căruia s-a produs un accident rutier, fiind deteriorat automobilul ultimului, căruia i-a fost cauzat un prejudiciu material.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 180174 din 22 iulie 2015, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Chilat Ion, care la momentul impactului, nu deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă.

A stabilit prima instanță că la 11 august 2015, persoana păgubită Spinei Adrian s-a adresat cu cerere către AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, solicitând achitarea despăgubirii de asigurare.

Din Raportul la Actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 21/0815A din 19 august 2015 întocmit de către SRL „Stop Fraud”, rezultă că costul reparației pentru repararea automobilului de model „Mercedes-Benz Vito”, nr. de înmatriculare XXXXX, constituie suma de 49.262,08 lei.

Conform Acordului nr. D/707/15 din 28 septembrie 2015, încheiat între AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” și Spinei Adrian, s-a convenit de a achita beneficiarului despăgubirea de asigurare în mărime de 46.762,08 lei.

Totodată, prin Actul de stabilire a despăgubirii din FPVS din 05 noiembrie 2015 a AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, s-a propus spre achitare persoanei păgubite Spinei Adrian, despăgubirea de asigurare în sumă totală de 46.762,08 lei.

La 05 noiembrie 2015, AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a emis ordinul nr. 261/fvs, prin care s-a dispus achitarea lui Spinei Adrian a despăgubirii de asigurare în mărime de 46.762,08 lei, iar prin ordinul de plată nr. 21 din 06 noiembrie 2015, reclamantul a achitat lui Spinei Adrian suma de 46.762,08 lei.

În contextul expus, a conchis prima instanță că acțiunea AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” este întemeiată, deoarece cu certitudine s-a constatat faptul că vinovat de producerea accidentului rutier din 22 iulie 2015, în rezultatul căruia a fost deteriorat automobilul de model „Mercedes-Benz Vito”, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de către Spinei Adrian, se face conducătorul mijlocului de transport de model „Ford Scorpio”, nr. de înmatriculare XXXXX, Ion Chilat, care la momentul impactului, nu deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, din contul căruia, în conformitate cu prevederile pct. 35 și 36 din Regulamentul privind Fondul de protecție a victimelor străzii, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 19/11 din 09 aprilie 2009, urmează să fie încasată în ordine de regres în beneficiul reclamantului suma de 47.762,08 lei, constituită din despăgubirea de asigurarea propriu-zisă în mărime de 46.762,08 lei, achitată persoanei păgubite Spinei Adrian, și 1.000 de lei cheltuieli pentru evaluarea pagubelor.

La fel, prima instanță, cu trimitere la prevederile art. 619 din Codul civil, a ajuns la concluzia de a încasa din contul pârâtului în beneficiul reclamantului suma de 5.121,68 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru aflarea în întârziere la plata despăgubii de asigurare pentru perioada 22 iulie 2016 – 13 februarie 2017.

Prin decizia din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de către Chilat Ion, s-a casat parțial hotărârea din 22 februarie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, în partea încasării despăgubirii de asigurare și dobânzii de întârziere, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de admitere în parte a acțiunii, prin care s-a încasat în ordine de regres din contul lui Ion Chilat în beneficiul AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” suma de 46.762,08 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, 3.799,80 de lei dobânda de întârziere și 1.000 de lei cheltuieli pentru instrumentarea dosarului de daune. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel și-a motivat decizia prin faptul că reieșind din prevederile pct. 35 din Regulamentul privind Fondul de protecție a victimelor străzii, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 19/11 din 09 aprilie 2009, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule poate înainta, în limitele despăgubirii de asigurare achitate, acțiune de regres față de persoanele răspunzătoare de prejudiciu, iar potrivit ordinului de plată nr. 21 din 06 noiembrie 2015, reclamantul a achitat lui Spinei Adrian suma de 46.762,08 lei, din care urma să fie calculată dobânda de întârziere, și nu din suma de 47.762,08 lei, care cuprinde în sine atât suma despăgubirii de asigurarea propriu-zise în mărime de 46.762,08 lei achitată persoanei păgubite, cât și suma de 1.000 de lei cheltuieli legate de instrumentarea dosarului de daune, eronat încasată de către prima instanță cu titlu de despăgubire de asigurare ca un total întreg.

Astfel, a conchis instanța de apel că prima instanță urma să încaseze în ordine de regres din contul lui Ion Chilat în beneficiul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule suma despăgubirii de asigurare în mărime de 46.762,08 lei, achitată nemijlocit persoanei păgubite Spinei Adrian, iar dobânda de întârziere să fie calculată

reieșind din această sumă pentru perioada 22 iulie 2016 – 13 februarie 2017, ce constituie 3.799,80 de lei.

Totodată, a notat instanța de apel că potrivit pct. 4.1 din contractul din 05 mai 2015, încheiat între AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule”, în calitate de client, și Agenția Protecției Economice și Informaționale „Stop Fraude” SRL, Clientul se obliga pentru serviciile prestate și enunțate în capitolul 1 al prezentului contract, pentru efectuarea constatărilor tehnico-științifice să achite Agenției o plată suplimentară a câte 1.000 de lei pentru fiecare dosar de daune privind achitarea despăgubirii din Fondul de Protecție a Victimelor Străzii.

Reieșind din dispozițiile pct. 36 din Regulamentul privind Fondul de protecție a victimelor străzii, persoană răspunzătoare pentru cauzarea prejudiciului are obligația să ramburseze Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule cheltuielile legate de instrumentarea dosarelor de daune.

Astfel, a concluzionat instanța de apel că din contul lui Chilat Ion în beneficiul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule urmează a fi încasată separat și suma de 1.000 de lei ce constituie cheltuieli legate de instrumentarea dosarului de daune.

La data de 02 ianuarie 2019, Chilat Ion prin intermediul reprezentantului său – avocatul Cebotari Adrian, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului Chilat Ion a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Bălți a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

La data de 04 februarie 2019, în adresa AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a fost expediată copia recursului declarat de către Chilat Ion, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 21 februarie 2019, AP „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a depus referință, solicitând să fie considerat recursul declarat de către Chilat Ion ca inadmisibil sau după caz respingerea acestuia, cu menținerea deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 22 februarie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Chilat Ion este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Reieșind din prevederile art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Instanța de recurs reține că potrivit informației de pe pagina web a Curții de Apel Bălți: www.cab.instante.justice.md, decizia din 16 octombrie 2018 a fost publicată la 19 noiembrie 2018.

Subsecvent, din materialele dosarului rezultă că copiile deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți au fost expediate în adresa lui Chilat Ion și reprezentantului acestuia – avocatul Cebotari Adrian la 20 noiembrie 2018 (f.d. 215, vol. I), recepționate de către ultimii la 23 noiembrie 2018 și respectiv la 26 noiembrie 2018 (f.d. 219, 222, vol. I).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 02 ianuarie 2019.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Chilat Ion, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel, asupra cărora Curtea de Apel Bălți s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 132-135, 174-175, vol. I).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurentul nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Chilat Ion nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Chilat Ion nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Chilat Ion a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Chilat Ion împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Chilat Ion împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva lui Chilat Ion cu privire la încasarea despăgubirii de asigure în ordine de regres și a dobânzii de întârziere.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic